

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYŰLEKEZETI LAPJA • 2008. MÁJUS XIX. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

PÜNKÖSDI TŰNŐDÉS

Jövel Szentlélek Úristen!

„És megtelének mindnyájan Szentlélekkel.” Giotto di Bondone: Pünkösd

Pünkösd a Szentlélek kitöltetésének örömnépe, az anyaszentegyház születésnapja. E napon szállt alá a Szentlélek az apostolokra. A Szentlélek, a közöttünk lakozó és a világ végéig velünk maradó Isten, a maga harmadik személyében. Istennek Lelke Jézust e napon újra élővé és hatóvá akarja tenni életünkben.

A próféta szó beteljesedett: Isten kitöltötte tanítványaira a megígért Szentleket. Új korszak kezdődött el, melynek kezdete a pünkösti esemény. Isten, Aki Önmagát adta az emberért Jézus Krisztus által, most önmagát adja az embernek Szentleke által. A tanítványok kapcsolatba kerültek a Szentháromság-Istennel, megkapták a küldetésükhöz szükséges erőt és bölcsességet. Úgy szólnak, ahogy emberi képességeik szerint nem tudtak volna szólni: a Lélek szól általuk. Igen, mert a Szentlélek hatalma alatt levő ember Istent elérhetővé teszi környezeté számára. Ennek a nyelv az első számú eszköze. Mert a

hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéjének a prédikálása által.

Krisztus még halála előtt többször is kijelentette: ha eltávozom a földről, az Atya más Vigasztalót küld nektek. Ez a Vigasztaló a Szentlélek. A mennybe ment Krisztus helyett az Ő köztünk való további szolgálatának végzésére Isten Szentlekkét küldötte alá a mennyből a tanítványokra. És küldi ma is szüntelenül híveinek a lelkébe. Sokszorosán tapasztalható igazság, hogy Krisztus mennybemenetele után is van nekünk vigasztalónk, pártfogónk a Szentlélek személyében.

Mit tehetünk a Szentlélek elnyeréséért? Csak egyet lehet és kell tennünk: imádkozni Szentlélekért. Kérni, hogy jöjjön el hozzánk, közeink, amint Luther Márton is megfogalmazta: „Jövel Szentlélek Úristen! Töltsd be szívünket épen. Mennyei szent ajándékkal. Szívbeli szent buzgósággal”. Isten ingyen felkínálja az Ő Lelkét azoknak, akik ezt buzgón kérik és ezért Neki hálát adnak.

Isten megkezdi újjáteremtő munkáját a pünkösdben, hogy az egykor Tőle elidegenedett, eltávolodott embert Magához kapcsolja

Krisztus útján és a Lélek hídján

ÉKTELEN ZAJ veri fel a világot. A veszedelmek és viszálykodások, a szidalmak és káromlások, az ellenséges propagandabeszéd és a politikai rangra emelkedett hazugságok mindent elárasztó hangzavarának **bábeli állapotában** a meg nem értés, az egymástól való idegenség és az ellenségeskedés oly méreteket ölt, hogy az már egyenesen az értelmes emberi életet, az egész társadalmat, a népek közötti együttélést, sőt magát az emberiséget is veszélybe sodorja. „A nyelv bűnei”, melyekről Jakab apostol ír: a bűnös ember menthetetlen állapotát tükrözik.

EBBEN a világgraszáló, éktelen hangzavarban száll reánk Istennek Lelke, és megy végbe bennünk az első **Pünkösd** mélyreható csodája. Azok, akik nem értették egymást, és annakelőtte idegenül és gyűlölettel fordultak szembe egymással – íme „megtelnek mindnyájan Szentlélekkel, és kezdenek szólni más-más nyelven”; akik pedig azelőtt semmit sem értettek ebből, íme most „mindegyik a maga nyelvén hallja szólni őket” (Csel 2,4.6).

ISTENNEK Lelke hasson át bennünket Pünkösd szent ünnepén, hogy a világ zajában meghalljuk Jézus szelid szavát, mely szeretetre, békességre, egyetértésre és közös szolgálatra buzdítja az embert.

AZ EURÓPAI Parlamentben valamennyi nemzet képviselői a saját nyelvükön hallják a beszédet és olvassák az írásokat. Nagy dolog ez, de mégsem elég. Az is kevés, hogy mi, magyarok értjük egymás nyelvét hogyha ugyanakkor értetlenség, különérdek és viszály oszt meg bennünket. Több kell ennél. Az kell, hogy beszéljünk bár százféle nyelven – de érezzünk együtt, értsünk egyet és szeretetben szolgáljuk egymást.

SOKFÉLESEGÜNK és különbözőségünkben csak Istennek Szentleke tehet eggyé bennünket. Az Ő akaratát követve juthatunk el a szavak útján a megértésig, a holt betűt megelevenítő lélek hídján embertől emberig és nemzettől nemzetig, és mindezt betetőzve: a szótól a cselekedetig.

GYERTEK, járjunk Krisztus útján és a Lélek hídján - hogy Istenre és egymásra találjunk!

2008. április 22.

TÖKÉS LÁSZLÓ

„Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért, mert ők a mennyeknek országa.” (Mt 5,10)

A lelkünk, a belső életünk növekedésében ezzel a jézusi üzenettel a legfelsőbb pontra jutottunk, a „boldogság-hegy” csúcspontjára; a szolgálatban, az üldöztetés ellenére is tapasztalható boldogságra.

Jóllehet Jézus nagyon világosan beszél arról, hogy aki keresztyén, kegyes életformában él, annak lehet menekülnie kell emiatt, mert kergetni, üldözni, hajszozni fogják; mégis Jézus boldogoknak nevezi a hitvalló és szolgáló üldözötteket. A jézusi lélekkel élőt bolondnak tartják majd, mert nem olyan, mint a többi, ő szeret, ő őszintén, tiszta szívből, ha kell önfeláldozóan szolgál, úgy, ahogy Jézus tette.

Jézus sem azért jött, hogy őt szolgálják, hanem hogy ő szolgáljon, Isten úgy szerette ezt a világot, minket, hogy feláldozta és szenvedésre adta egyetlen Fiát, hogy éljünk Neki és embertársainkért.

Jézust nem nézték jó szemmel a farizeusok, a szaduceusok, az írástudók. Kergettek, üldözték őt az istentelen és szeretetlen vallásoskodók, a képmutató kegyesek. Nem volt állandó lakhelye, nem volt vagyona, mégis irigvelték, üldözték.

Nagypénteken a kergetés, az üldözés a tetőfokára hágott, kereszthalálra hajszoalta Jézust az istentelen ember, emberi és vallási törvények szerint, látszólagosan jogosan és igazságosan. A bűnösök kezüket mosták, ártatlanságukat hangoztatták, rendfenntartásról gondoskodtak Istenük nevében.

A LÉLEK CSENDJE

Krisztusi lelkülettel szolgálni

Jézus népszerű volt az egyszerű emberek körében, de nem volt népszerű a vallási és politikai pártok körében. Jézus vállalta ezt a fajta népszerűtlenséget, vállalta a testi-lelki szenvedést engedelmis fiúi voltáért.

Mióta van keresztyénség, mióta beszélhetünk keresztyén életformáról, beszélhetünk arról is, hogy ez nem mindig jár népszerűséggel. Aki keresztyénként él, az olyan életmódban él, ami nem konfliktusmentes, nem kényelmes, nem mindig élvezetes világi mércével, de szolgáló élet, s ezért boldog is. A tanítványok mindig átélték testi-lelki kínokat azért, mert ők mások, mert Másra koncentrálnak, mert másokra is figyelnek, másképpen, mint a többiek. A keresztyének

tudatosan követik Jézust, csak így látják értelmesebbnek életük, s mivel értelmes életet élnek, ezért boldogok.

Csak aki Jézus miatt üldözött, az boldog. Aki Jézusért szenved, azt már nem érdekli, hogy mennyit kell szenvednie azért, hogy elnyerje az égi koronát, nem érzi azt sem, hogy mekkora az a szenvedés, mekkora az az áldozat, amit krisztusi kegyességéért kell elhordozzon. Az istenfiúságért kapott pofonok nem minket szégyenítenek, nem isteni büntetésből kapjuk, ezek a világ reakciói, az isten-ellenesek reagálásai, ami végül is Krisztusra irányul, de rajtunk keresztül.

Aki Krisztus miatt szenved, az Krisztusban is szenved. Az üldöztetés már azért nem fáj annyira, mert Van kire tekinteni a szenvedésben, mert már előttünk Krisztus elszendvedte a kereszti és a kereszten is mindazt, amibe mi most kerültünk. Amit mi kapunk, azt nem csak én, nemcsak mi kapjuk, hanem a bennünk lévő és növekedő Krisztus is kapja.

Szebb, igazabb, boldogítóbb nincs annál a világon, mint amikor valaki önként, őszintén, ha kell áldozatot hozva, ha kell üldöztetést, szenvedést is elviselve szeret, szereti Azt, aki Teremtője és szereti azt, akit Istene mellé rendelt, hogy szolgálja. Boldogságunk csúcsa az, amikor minden áron, bármilyen áron szolgálni akarom embertársamat, Krisztus lelkével, Őérette, az Atya dicsőségére.

Albrecht Dürer: Imádkozó kezek

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

A keresztyén közösség az egyház első századaiban

A Római Birodalom világát a vérségi közösség szétföredezése jellemezte a keresztyénség megjelenésének idején. A rabszolgákat erőszakkal szakították ki régi közösségükből, és gyökértelen létbizonytalanságra taszították őket.

A katonák zsoldos szolgálata évtizedekig tartott és régi közösségükbe leszerelésük után sem tértek vissza. Veteránként földet, házat kaptak valahol a birodalomban, de nem rokonai között. A vidéken élő szegény szabadok, ha tönkrementek, akkor a városokba költöztek. Kiszakadtak ők is a védelmet, melegséget nyújtó rokon közösségből. A városokban elidegenedett, magukra maradt emberek lettek, akik szűk családjukkal éltek. A munkának nem volt becsülete, így nem is törekedtek munkát találni. A szabad szegény városiakok politikai szavazati jogukat bocsátották áruba és azt a politikust támogatták, aki ingyen kenyeret és cirkszt

biztosított nekik. Sivár volt az életük és kilátástalan. Nem láttak jövőt maguk előtt. A birodalom számos nagyvárosának emeletes bérházaiban a mai nagyvárosi élethez sokban hasonló elmagányosodott emberek laktak.

A keresztyénség e közösségüket vesztett társadalmi rétegek számára új közösséget formált, az egyházat. Ez volt a fő vonzereje ennek az akkor tipikusan városi vallásnak. A megváltottak szeretetközösségét teremtette meg. „Krisztusban tehát nincs többé sem zsidó, sem görög, nincs sem szolga, sem szabad, nincs sem férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban”. (Gal 3,28) A páli levelek tele vannak az új közösség kinyilatkoztatásaival. Nyelvi, kulturális, szociális, nemzedéki és nemek közötti ellentéteket oldott fel a keresztyénség önmagán belül. Vagyoni feleslegüket, – az első időkben egyes buzgó keresztyének mindenüket – a közösség rendelkezésére bocsátották, hogy együtt fogyasszák el. Saját köreiknek szegényeiről gondoskodtak. Ez a diakónia az új közösség

ápolása, megélése szolgálatában állt és nem csupán az volt a célja, hogy ne legyen köztük szűkölködő.

A rokon közösség helyett egyszerre egy védő, segítő, megértő s a rokoninál sokkal jobban szeretni tudó közösségben találta magát a megtért ember. Ezt az új közösséget úgy hívták, hogy gyülekezet, eklézsia, egyház. Döbbenetes hatása volt a keresztyének szeretetközösségének az antikvitás világára. Mágnesként vonzotta az embereket, másfelől engesztelhetetlen gyűlöletet támasztott sokakban az irigység az egymást nagyon szerető keresztyének iránt. A szeretetből végzett szolgálat a pogány világban ismeretlen volt. A társadalmi, vagyoni, származási, életkorbeli, nembeli különbségek bántóak voltak. A keresztyénség nem számolta fel a rabszolgaságot, mert arra nem volt lehetősége, de szeretetben testvérré tette a keresztyén rabszolgatartót és a keresztyén rabszolgát, mert a Krisztusból táplálkozó szeretet csodákra képes.

CSONYÁN JÁNOS

BIBLIAOLVASÓ-MARATON ZILAHON

Tolle, lege! Vedd és olvasd!

A Biblia a földkerekség egyik legrégebbi könyve: az egyetemes irodalom gyöngyszeme, kultúrkinca, a Könyvek Könyve. Legnagyobb értéke, hogy általa Isten szól a mindenkori olvasóhoz. Április 11-12-én a Zilahi Egyházmegye Bibliaolvasómaratonát szervezett. A gyülekezetek ifjai több mint 24 órán át folyamatosan, egymást váltva olvasták a Szentírást.

Az egyházmegye 17 gyülekezetéből 128 személy – ifjak és lelkipásztorok – vett részt a több mint 24 órás bibliaolvasó maratonon

– Mi volt a Bibliaolvasó-maraton célja? – kérdeztük Bogdán Zsolt esperest.

– 2008 nemcsak a Biblia éve, hanem egyházunkban az ifjúság éve is. E két fő gondolat mentén valósult meg a rendezvény, melynek keretében péntek 17.05 órától, szombat 17.36 óráig 307 fejezetet olvastunk a Bibliából. Célunk az volt, hogy ifjainkkal megértessük: a Szentírás nemcsak az idősek, a lelkipásztorok olvasmánya, hanem az övék is. Szükséges időről-időre figyelmeztetni és ösztönözni a felnövekvő generációkat, vegyék kézbe és olvassák Isten igéjét. „Boldog, aki olvassa” – szól a Biblia évének vezérgondolata a Jelenések könyvéből: ifjaink is meg kell érezzék, hogy számukra is biztató, vigasztaló, irányító mutató boldogság forrás lehet az írott Ige.

– Kik szervezték, és kik vettek részt a Bibliaolvasó-maratonban?

– A szervezésben főként Oláh Mihály, Sulyok Júlia, Szilágyi Zoltán és Tóth László lelkipásztorok vettek részt, a program 24 órás zökkenőmentes lefolyását pedig a mindvégig jelenlévő Kádár György Tamás ifjúsági előadó és Szabó József segédlelkész biztosította. A felolvasásban az egyházmegye 17 gyülekezetéből 128 személy – ifjak és

lelkipásztorok – vett részt. Ezúton is köszönöm segítőkész áldozatvállalásukat és ifjainknak a jó hangulatú részvételt.

– Milyen más program várta még a jelenlevőket?

– Vonzóvá és emlékeztetéssé kívántuk tenni ezt a rendezvényt, ezért az olvasómaraton mellett még Biblia-kiállítás, biblia-történeti kiállítás, valamint bibliai témájú filmek várták a résztvevőket.

Kádár György Tamás ifjúsági előadó is megkérdeztük, aki úgy véli, a rendezvény elérte célját. Sokuknak kihívás volt, vagy jó találkozási, ismerkedési lehetőségnek ígérték ezt a nap, de olyan fiatal is volt, aki bevallotta: megérintette, személyesen neki szólónak érezte az általa felolvasott bibliai részt.

Reméljük, ez az esemény csak a kezdet és Isten igéje, a kultúrkinca, a Könyvek Könyve ifjaink számára is személyes útmutatóvá válik. Fogadjuk meg Luther biztatását: „Szeresd e könyvet, s úgy tekintsd mint földi élted támaszát, mely ha sirodig kísér, számodra nyit új, jobb hazát.”

ANTAL ATTILA

Lelki élet a Lorántffy gimnáziumban

Isten nagy áldása, hogy a Királyhágómelléki Egyházkerület három városában is felekezeti iskolája van a református egyháznak: Szatmárnémetiben, Zilahon és Nagyváradon.

Az oktatás, a fiatalokkal való foglalkozás az egyik olyan lehetőségünk, melyen keresztül a fiatalokat és szüleiket közelebb vihetjük Isten munkatársaiként Krisztushoz, a templomhoz. Éppen ezért nagyon fontos, hogy milyen az a szellemiség, ami átjárja és jellemzi az iskolát.

Annak idején, amikor mi koptattuk az iskola padjait, a más iskolába járók többször a fejünkhöz vágta, hogy ti vagytok a szentek. Bárcsak igaz lett volna, vagy igaz lenne a mai gimnáziumra, de ez nem cél és nem is lehet. Az már azonban igen, hogy valami többletet nyújtson az iskola a többinél. Többletet, amely elsősorban az életben való helytállásra néz, de az élet utáni üdvösségre készít.

Iskolánkban ezért már kezdettől fogva áhítatokat tartunk, mert nagyon fontos, hogy elcsendesedve az ige erősítse vagy éppen felébressze a hitet. Az iskolalelkészt fel lehet keresni és lelkigondozói beszélgetéseken megtárgyalni azt, ami oly sokszor, mint

Lorántffy diákok és tanáraik a Várad-Olasz templomban. Az úrasztalánál Farkas Zsolt iskolalelkész

egyetlen problémát jelenik meg a fiatalok életében.

Délutáni foglalkozások vannak, amelyek minden érdeklődési kört kielégíthetnek: rajz, kézműves, hagyományörző (néptánc, népi játékok), informatika, testnevelés, színjátszó, bibliai jeleneteket játszók, irodalmi, matek, kórus, biológia-természetismeret, történelmi filmklub, palotás-tánc és reneszánsz-tánc szakkörök.

Ezt a lelki közösséget erősíteni kívánjuk, ezért a 2007-2008-as tanév második félévétől néhány új dolgot szeretnénk bevezetni. Minden reggel a Bibliaolvasó kalauz alapján a

napot kezdő tanár az osztályban reggel 8-tól felolvassa a napi igét, hogy a Szentírás tanításával indulhasson minden nap. Rendszeres bibliaórák indulnak a bentlakásban is, kiegészítve a pedagógusok által tartott áhítatokkal.

Az iskolának ugyanakkor fontos, hogy diákjai ne csak az iskolaéveik alatt, hanem utána is kapcsolatban maradjanak az egyházzal, gyülekezettel. Ezért föl szeretnénk mérni, kik járnak vagy nem járnak a gyülekezetbe, hogy ahol szükséges segíteni tudjunk. Kis bizonyítványt kapnak a diákok, melynek a hátoldalát az illető gyülekezet lelkipásztora havonta lepecsételi, amennyiben a gyermek legalább két alkalommal részt vett valamilyen gyülekezeti alkalmon (bibliaóra, ifi, istentisztelet). Így hiteles képet kaphatunk arról, hogy kik kerültek távol az egyháztól.

A cél, bár sok eszköz van, mégis egy: Krisztusról tanítani és Hozzá közel vinni másokat. Lelkipásztorok és tanárok együtt ezért harcolhatnak. Isten áldása érezhető, mert Ő keretet biztosít erre az iskolával, de várja a mi szolgálatunkat ebben a szent ügyben. Legyünk hát jó és hű szolgák a krisztusi küldetésben.

FARKAS ZSOLT iskolalelkész

PÜNKÖSDI TŰNŐDÉS

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

a Lélek által, és az újjáteremtés meghirdetésében fel akarja használni az övéit eszközként. Azok, akik Jézus mellett a megfelelő ismereteket a Lélek által elsajátították, megkapták az áldást annak a szolgálatnak a megkezdésére, amelyre a Mester felkészítette őket. Isten döntése alapján megtörtént az elhívás, a felkészülésben folytatódott Jézus – a Fiú – mellett, és a megígért Szentlélek elnyerésével teljesedett be. A tanítványok küldetése mögött a Szentháromság-Isten munkája áll, az emberi eszközök Isten terve alapján lettek, és lesznek a Lélek eszközeivé.

A Szentlélek ajándékában részesült ember alkalmassá lesz arra, hogy megértse és megmagyarázza Isten tettét. A karácsony és húsvét eseményeit angyalok, mennyei követek magyarázzák meg, míg a pünkösdi eseményt a Szentlélek ajándékában részesült ember.

Péter pünkösdi beszéde nem egy elvont emberi fejtegetés. Rámutat Jézus megváltói halálára, halálából történt feltámadására, dicsőséges mennybemenetelére és a megígért Szentlélek kitöltetésére. A megkeseredett hallgatók megkérdezték: „Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?” Péter a Szentlélek hatása

alatt válaszolja: „Térjete meg és keresztelekdedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára és veszítetek a Szentlélek ajándékát!” A megtérés által megszületik a testi Izráelből a lelki Izráel: a keresztyén gyülekezet, Jézus Egyháza.

Isten az idő, a történelem Ura, a próféták által hirdette meg azt a jövőt, amely az első pünkösddel jelenné lett. Elkezdődött az a korszak, amely mindenki számára lehetővé teszi, hogy Istennel közösségben, élő kapcsolatban legyen. Isten az Ő Szentléknek ajándékát faj, kor, nem és társadalmi különbség nélkül adja mindenkinek. Krisztus mindig és minden körülmények között megtartja azokat, akik Hozzá fordulnak, akik segítségül hívják az Ő Nevét.

Kitárom előtted a szívem, Szentlélek Isten és várom a Te áldott leheletedet. Úgy feszül lelkem, mint a vitorla, amelybe belekapott a szél. Hatalmas vezetésedre megyek boldog ígéretek réve felé.

Szomjas, szegény, gyümölcstelen lelkem eseng utánad, óh, áldott Szentlélek! Ébreszd fel alvó gondolataimat, növeld meg áhítatomat, mint a rózselángot, mindenekfelett pedig titokzatos esedezéssel tolmácsolj Te magad mindazt, amit én elmondani nem tudok az én Atyám orcája előtt.

Jöve! Szentlélek Isten! Ámen.

RAVASZ LÁSZLÓ

Pünkösdkor az derül ki, hogy Jézus nemcsak tanítását, emlékét hagyta reánk, hanem Önmagát is, saját élő személyében, Szentleke által. Isten, mint Lélek, odalép az emberhez, úgy, amint azt Jézus személyében megismerhettük. Egyesülni akar velünk, be akar hatolni bonyolult életünkbe, gondolatainkba, szívünkbe, hogy onnan minden emberi hiábavalóságot, bűnt kiűzőn. Isten Szentleke át akar formálni minket, úgy, mint a tűz a hasznavehetetlen, megrozsdásodott vasat. Engedjük, hogy a Lélek tüze felmelegítse meghidegült szívünket. A Lélek tüze nem futó lelkesedés, hanem állandó készenlét a szeretetre és az embertársnak való szolgálatra. Milyen mássokká lettek a tanítványok a Lélek tüzetől! Egész Jeruzsálemet és környékét tűzbe hozták. Akik valamikor tudatlanok voltak, most elismert bölcsékké lettek. A Szentlélek általi tűz lángra lobbantotta bennük Krisztus szeretetét, és megteltek szent buzgósággal, fáradhatatlan erővel minden jó cselekedetre és szolgálatra.

Imádkozzunk a Szentlélek kitöltetésért, hogy új emberré lett életünk tüze ki ne aludjon szívünkben! A Lélek, az imádság által, a menny erőit közvetítse nekünk, hogy emberfeletti jócselekedetekre legyünk képesek Isten nevének magasztalásában, országának építésében.

BÁNYAI LÁSZLÓ

Hegyközszáldobágy Tábitái

Zászlóavató istentiszteletre gyülekezett április első vasárnapján nemcsak Hegyközszáldobágy nősövétsége, hanem a férfiak is, és a meghívott vendégek.

Az ünnepi alkalmon Bogya Kis Mária, az egyházkerület nősövétsége elnöke hirdetett ígét, a Csel 9,40 alapján. A bibliai történetből kirajzolódott Tábitának az alakja, aki jó cselekedeteivel nap mint nap az Isten dicsőségére élt, talentumaival szolgált a gyülekezet bajba jutott emberei között. Azt írja róla a Biblia, hogy nőtanítvány volt. Észrevette az özvegyasszonyok szakadozott ruháját, az árva gyermekeket. Imádkozva, szelíden, alázattal szolgált: gazdag volt jócselekedetekben.

A száldobágyi nősövétség tagjai is ilyen nőtanítványok, akik odafigyelnek a velük együtt élő emberekre, gyászolókra, özvegyekre, árvákra, bajba jutottakra. A nősövétség gazdag jócselekedetekben, s erre szükség is van, mert elárvult egyházunk: szomorkodunk, keserünk.

Az igehirdetés után a helybéli lelkipásztor, Kelemen István köszöntötte a Bogya Kis Máriaát elkísérő szatmári nőtestvéreket, valamint Csomay Piroskát, a Bihari Egyházme-

gye nősövétségi elnökét, s az öt elkísérő biharszentjánosi nősövétség két tagját.

A száldobágyi nősövétségi zászlót András Emese tanárnő, helybéli tiszteletasszony tervezte. A település nevének jelentése: hársfa, hársfával benőtt hely. A hársfa is helyet kapott a zászlón, mely kék színű, a címer arany és ezüst színű. A zászló túloldalán olvasható az ige: Jó fa jó gyümölcsöt terem. A kerületi nősövétségi elnök és helybéli lelkipásztor megáldották a zászlót, Bogya Kis Mária szalagot kötött reá, melyen ez olvasható: Immánuel, azaz velünk az Isten. Legyen ez megerősítés a szolgálatotokban – mondotta.

A gyülekezet ifjainak szolgálata után az ünnepség szeretetvendégséggel zárult.

CSOMAY ÁRPÁD

A száldobágyi nősövétség néhány tagja csigakészítés közben

VIDOR MIKLÓS

Pünkösöd

Hangot ha hallasz

meg se fordulj

én vagyok mindig én vagyok

arcom többé nem láthatod

Belém temetkeztél

suhogok körülöttem

szél leszek vad szél

hiába rejteznél

menedékedben megkötozlek

lángnyelvekkel lebéklyózlak

soha már el nem oldozlak

Hangot ha hallasz

meg se fordulj

én vagyok mindig én vagyok

szemed ha üregébe apadt már

arcom a lángban fölragyog

Mit jelent presbiternek lenni a 21. században? (1. rész)

Annak a kérdésnek a megválaszolásához, hogy a 21. század milyen követelményeket támaszt a református egyházban a presbiteri szolgálatra megválasztott, küldetést vállaló egyháztaggal szemben, s hogy mit jelent a presbiteri tiszt méltó betöltése, szükségesnek látszik röviden a presbiteri szolgálat történetéről és az előző időszakokról megemlékezni.

A gyülekezeti-közösségi szolgálat ószövetségi képek alapján az újszövetségi gyülekezeteknél jelenik meg. Már akkor jól látszott, hogy Isten ügyének szolgálatát igazán hatékonyan jól szervezett formában, fegyelmezett és munkamegosztással lehet ellátni. Erre utal Pál apostol az Efézusi levél 4,11 részében: „Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétáknak, némelyeket evangélistáknak, némelyeket pedig pásztorokul és tanítóknak” – és erről szól Péter apostol az első levél 4,10-11 verseiben: „Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle sáfárai: ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljatok, mint aki azt az Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által...”

Ezekre a bibliai elvekre alapozottan jelent meg a presbiteri szolgálat a reformáció korában Magyarországon és szerveződtek meg az első presbitériumok. Kálvin az Instítúcióban máig érvényesnek nyilvánítható konkrét kritériumokat fogalmazott meg a presbiterek iránt: „A fő dolog azonban, hogy csak egészséges hitűeket és szemléletűeket szabad megválasztani, olyanokat, akik ellen semmi olyasmit nem lehet felhozni, ami megfosztaná őket tekintélyüktől és szegényt hozna szolgálatukra.” A presbitériumok hűsége – a lekipásztorokkal együtt – áldozathozataluk példájával megtartó erőt jelentett az ellenreformáció nehéz időszakában is.

Figyelemre méltó az a szemléletes példa, melyet az elmúlt század egyik legkiemelkedőbb magyar lekipásztorja Muraközy Gyula Egyházalkotmány a presbiter vállain (1934) című írásában megfogalmazott: „A presbiternek azok a tartó élei az egyházalkotmány piramisának, amelyek egyenesen viszik a gyülekezet életét a központhoz, Krisztushoz. A presbiternek az oszlopok az egyházban. Krisztuson állnak és ők tartják az egész épületet”.

1945 után a presbiteri tisztség és hivatás látványosan leértékelődött. Az új politikai-ideológiai államszervezet nem tűrt ellent-

mondást. A presbitériumok addig aktív tagjainak vagy teljesen meg kellett szakítaniuk kapcsolatukat egyházukkal, vagy csak nagyon felületes viszonyt engedhetek meg maguknak.

Az egyik legnegatívabb következmény az ifjúság keresztyén nevelésének az elsorvasztása volt, ami évtizedekre megalapozta a presbiter utánpótlás máig tapasztalható nehézségeit. A lelki elnyomás évtizedeinek formái megszűnésével, az 1989-es rendszer-váltás után az egyház fellelégezhetett az ideológiai és adminisztratív korlátok szorításából. Szerkezetében, külsőségeiben látványos építkezés indult meg, és ez a presbitériumok számára is új feladatokat jelentett. Az azóta eltelt évek eredményei sok hála adnak okot, de ugyanakkor elfogulatlan értékelés szükséges arra nézve, hogy vajon hogyan tudunk élni ezekkel a lehetőségekkel a presbiteri szolgálat és felelősség területén. Az értékelésnél figyelembe kell vennünk azt a tény, hogy közben belépünk a 21. századba.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a világban, a társadalomban megjelent és működő olyan tendenciákat, melyek hatásuk, befolyásuk alatt tartják az embereket. Érzékelünk kell a tudomány és technika minden eddiginél gyorsabb fejlődését, minden eddigit felülmúló eredményeit és ezek következményeit is. Látnunk kell a fejlődés eredményeinek kiszámíthatatlan, kritikátlanul irányított vagy irányíthatatlanná vált alkalmazási lehetőségeit.

Érzékelünk kell a gazdasági, pénzügyi manipuláció, a globalizáció személyiségkárosító veszélyeit. Észre kell vennünk az értékrendek homályában bizonytalanokodó, a médiák szellemorvasztó iszapjában egyre mélyebbre süllyedő egyének, embercsoportok vergődését, a jószándékúak útkeresését, a testi-lelki betegek gyógyulásra szorulását. Midőn ezeket a jelenségeket tapasztaljuk, meg kell hallanunk az egyházzal szemben megfogalmazott kritikákat és az elvárásokat is. Ilyen körülmények között próbáljuk megfogalmazni a presbiteri szolgálat aktuális feladatait, melyhez a Szentírás örök érvényű útmutatása mellett rendelkezésre állnak a történelem és az egyháztörténet tapasztalatai, a keresztyén hit megtartó ereje és a reformáció szellemisége.

Ha a legfőbb leírását kellene adni, hogy mi a küldetése korunk presbiterének, akkor a Mt 5,16-ot lehetne idézni: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiket, és dicsőítsék a ti Mennyei Atyátokat.” Vajon hogyan lehet ezt a mindennapokban presbiterként megvalósítani?

WEÖRES SÁNDOR

Buba éneke

*Ó ha cinke volnék,
útra kelnék, hömpölygő sugárban
énekelnék –
minden este
morzsára, búzára
visszaszállnék
anyám ablakára.*

*Ó ha szellő volnék,
mindig fújnék,
minden bő kabátba
belebújnék –
nyári éjen
fehér holdasításban
elcsitulnék
jó anyám ölében.*

*Ó ha csillag volnék,
kerek égen,
csorogna a földre
sárga fényem –
jaj, de onnan
vissza sose járnék,
anyám nélkül
mindig sírdogálnék.*

Felhívás

Felhívjuk a 2007-ben Czeglédi Györgydíjjal kitüntetett presbiter testvéreink figyelmét, hogy az ünnepi aktus során kézhez kapott oklevelen nem szerepel az egyházkerületi főhatóságok kézjegye. E technikai mulasztást pótolandó, kérjük sürgősen juttassák el okleveleiket alulírott szövetségi sajtóreferenshez Nagyváradra, az Illyés Gyula Református Könyvesboltba, hogy azokat szervezetten, lehetőleg egyszerre tudjuk átadni aláírás végett az illetékeseknek. Az aláírt diplomákat ugyancsak a könyvesboltban vehetik majd át, a Presbiter rovatban közzétételre kerülő időponttól kezdődően.

Köszönjük szíves megértésüket!

MUHARI ISTVÁN

TÓTH JÁNOS

Kedves gyermekek, ifjak!

Május bővülködik az eseményekben. Ezekből szemelgettem a számotokra, hogy nehogy feledésbe merüljön. Legények, állítsatok májusfát a kedveseteknek; gyermekek, ne feledkezzetek el édesanyátokról, hiszen anyák napja is lesz ebben a hónapban!

KURTA-TÓTOS BEATA

HÓNAPOK, ESEMÉNYEK

Május az év ötödik hónapja a Gergely-naptárban, 31 napos. Nevét egy római istennőről, Maiaról kapta, akit egyébként Bona Deanak is hívtak; ő volt a termékenység istennője a római mitológiában. A 18. századi nyelvújítók szerint a május: *zöldönös*. A népi kalendárium Pünkösöd havának nevezi. Az Ikrek havának is nevezik. A Julián naptárban ez a hónap a harmadik.

MÁJUS ESEMÉNYEI:

- **Május 1.:** A munka ünnepe. A munkavállalók szolidaritási napja
- **Május 2.:** A papi hivatások világnapja
- **Május 18.:** Internet világnap
- **Május első vasárnapja:** Anyák napja. (Az Egyesült Államokban, Kanadában, Ausztráliában és Ausztriában május második vasárnapján ünneplik)
- **Anyák napja utáni első hétfő:** Anya Nélkül Nevelkedő Gyermekek Napja
- **Május utolsó vasárnapja:** Gyermeknap, A magyar hősök emléknapja
- **Húsvét utáni 50. nap:** Pünkösöd napja. Pünkösöd minden évben május 10-e és június 13-a közé esik.

PÁKOLITZ ISTVÁN

Anyámnak

*Hogyha virág lennék,
ölelnék jó illattal;
Hogyha madár lennék,
dicsérenék zengő dallal;
hogyha mennybolt lennék,
aranynappal, ezüsthóddal,
beragyognám életedet csillagokkal.
Virág vagyok: ékes
piros szirmú, gyöngye rózsáig;
madár vagyok: fényes
dalt füttyülő csöpp rigócskád;
egéd is: szépséges
aranynappal, ezüsthóddal,
beragyogom életedet csillagokkal.*

A májusfa és a majális

A fiatalság tavaszi örömmünnepe május elseje, a májusfa állításának ideje. A májusfa a természetet újjászületésének, ébredésének szimbóluma, és egyben szerelmi ajándék is.

Mióta állítanak májusfát? Erről először Temesvári Pelbárt (15. század) emlékezik meg. Miért szokás a keresztyéneknek ezen a napon zöld ágakat rakni az ajtókra? Felel rá, amint mondják, Fülöp apostol, amikor Hierapolis városába érkezett, a hitetlenek azt a házat, amelyben megszállt, faággal jelölték meg, hogy másnap hajnalban rátámadjanak és megöljék. Reggelre azonban Isten anyaga a város minden házára zöld ágat tűzött, és így szándékukban megszegyenültek.

Egy 19. századi szokásgyűjtemény a májusfa eredetét így írja le: Szent Jakab és Szent Fülöp midőn tértgetni jártak, útítársuk lett Valburga nevű szűz hajadon; őt ezért a pogányok tisztátalan személynek nyilvánították, s rágalmazták. A lány azonban, hogy elúzza gúnyolódásukat, elővette vándorbotját, letűzte a földbe, előtte letérdelt, imádkozott, s erre alig múlt el egy-két óra, midőn a pogányok szeme láttára kiszökött. Ez volt Szent Jakab apostol napja virradójára.

Nőtlen ifjak ez időtől ez okon szoktak magas zöld fát jó magaviseletű hajadonok ablaka előtt felállítani, mégpedig ha lehet, észrevétlenül.

Egyes vidékeken e hagyomány napjainkban is él. A legény már jó előre kinézi a falu környéki erdőben a megfelelő fát, és május elsejére virradóra legénypajtsaival felállítja a kedvese háza előtt. Egyes helyeken minden lánynak külön májusfát állítottak a legények. Éjszaka vágják ki az erdőben a fát, és május elsejére virradóra többnyire titokban állították fel.

A két világháború között polgári hatásra divatba jött május elsején a szerenádnak, az éjjelizene. A májusfa lehet sudár, esetenként kergétől megtisztított fa, amelynek csak a tetején hagyták meg a lombját, vagy virágzó, zöldellő ág. Az udvarlási szándék komolyságát jelentette a fa fajtája, nagysága.

Az ünnep hagyományos színei a piros és a fehér, valamint a zöld lombok. A ház védelmére virágszirmokat hintettek szét, majd összesöpörték egy sarokba, és a ház köré hordták.

NEMZETKÖZI SZAVALÓVERSENYT TARTOTTAK LUGOSON

Megmaradást hirdető versmondók

Immár ötödik alkalommal szervezték meg április 5-én Lugoson azt a nemzetközi szavalóversenyt, amelyre Partium több településéről, valamint Lugos anyaországi testvértelepüléseiről (Szekszárd, Etyek) jelentkeztek diákok és felnőttek.

A kisjubileumát ünneplő esemény a szórványban élő magyarság számára minden évben a megmaradást hirdeti. Fazakas Csaba házigazda, esperes-lelképásztor szer-

vezésével sikeres és tartalmas napot tölthetünk Lugoson.

A délelőtti folyamán a református templomban zajlott a szavalóverseny, amelynek közel 35 résztvevője négy korosztályban mérte össze tudását: 5-6. és 7-8. osztályosok, középiskolások, valamint felnőtt kategóriában. A kötelező Szombati Szabó István vers elszavalása után következett a zsoltár-szavalás, amely nem kis fejtörést okozott mind a versenyzők, mind pedig felkészítőik számára. De mindannyiunk meglepetésére csodálatos előadásokban volt részünk, kiváltképpen a kisiskolások körében. A Biblia évében szépen csengtek a zsoltárok gyermekek, ifjak és felnőttek ajkáról.

A Lugosi Nemzeti Színházban tartott délutáni galaesten sor került a szavalóverseny nyerteseinek díjazására, a zsűri értékelésére, valamint a felkészítők és a támogatók jutalmazására. Az est fénypontja volt a nagyváradi Kiss Stúdió előadása: „Kinyílt a tavasz, mint egy imádság” címmel, Kiss Török Ildikó és Varga Vilmos színművészek közreműködésével.

A lugosi színházban tartott galaesten díjazták a versenyzőket

SZÖNYI LEVENTE

TOLLVONÁS

A megváltozott ember

Leonardo da Vinci, mikor híres festményét, Az utolsó vacsorát készítette, minden alakot sikerült elképzelése után megörökítsen, kiábrázoljon, kivéve Júdás alakját. A festő, aki sokat foglalkozott az emberek, a karakterek, az emberi vonások megfigyelésével, hiteles személyeket keresett modellezésre. Amint tudjuk, a tizenkét tanítvány, tizenkét különböző ember volt, megannyi külső és belső tulajdonságokkal. Különböző mesterségekkel foglalkoztak és mindegyik másféle környezetből ment követni Jézust. Nem lehetett hát könnyű, még egy ilyen nagy mesternek sem, összefogni, tanítani őket. Nem lehetett könnyű da Vinci mesternek sem megfesteni ennyiféle embert egyazon képen.

És a csodafestő minden tehetsége, minden tapasztalata ellenére is, Júdásnak sehogy sem sikerült a vászonra felkerülnie és a neki előre elképzelt helyet ott betöltenie.

A festő sokat járkált emberek közé és kitartóan kereste Júdást közöttük. Aztán megtalálta a megfelelő embert. Első megfigyelésre, kicsit kopottabb, kicsit zuhlottabb és pénzheesebb mint más. Azonban ő többet látott benne: tekintetén keresztül a szívébe látott. Elvitte hát a milánói Santa Maria delle Grazie templomba, a hatalmas méretű kép elé. A fiatal ember megbámulta a falon készülő

festményt és hirtelen felkiáltva Jézusra mutatott: – Hiszen ez én voltam néhány évvel ezelőtt – mondta és elkezdett zokogni. A jó szemű mester tényleg felfedezte a hasonlóságot és ő maga is elcsodálkozott az emyire megváltozott emberen.

Hogy mi változtatta meg, elmesélte aztán: a vagyon, a pénz hajhászása, a gyors meggazdagodás állandó vágya. Sem nyugodt éjjele, sem békés nappala nincs azóta. A szelíd tekintet, a jóságos arc, a békét sugárzó alak eltűnt és a megváltozott benső arcára karcolta, rávéste a gond árkait, a szem alatti barázdákat, a riadt-róka pillantást. Az egyenes, becsületes emberből sóvár, kapzsi személyt alakított kevés idő alatt az élet.

Lehetne még most is önmaga, barátok körében ülne az asztalfőn. Bort töltene, ételt, jó szót – biztatót – adna s egy kézszerítást a nagy út előtt. De sírt, mert kőbor lett a lelke, most kiveret kutyaként járja a várost. Reszketett, mert hite elhagyta: hite az emberben, kit ő csapott be.

Egyre több megváltozott emberrel találkozunk. Sajnos, mai világunkban a nagy festőnek nem sokat kellene Júdás alakját keresgélnie.

VERES PIROSKA

(A szerző az Árkád című hetilap munkatársa)

FIRKA

Szögesdrót

A. L.

GONDOLATOK...

...Az egyházzól

A minap vallási témák után kutattam és csakhamar megragadta a figyelmem a következő: Az egyház egyes nézetek szerint nem más, mit az intézményesült vallás. Jelenleg Magyarországon körülbelül 150 egyház van bejegyezve és számos egyház működik hivatalos bejegyzés nélkül is. Az egyházi bejegyzést ugyanis a magyar törvények nem teszik kötelezővé, az csak egy (vonzó) lehetőség, mivel egy bejegyzett egyház hivatalos tagjainak nem kell társadalombiztosítási hozzájárulást fizetni. Magyarországon az egyház ma már egy jogi szervezeti forma neve is, és nem feltétlenül jelent a hagyományos értelemben vett vallásosságot, hiszen lehetőség van akár ateista egyház alapítására is.

Kálvin látható és láthatatlan egyházzól beszélt, de Krisztus nélküléről nem! A Káté alapján azt tanultam az egyházzól, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva a világ végezetéig az egész emberi nemzetiségből Szentlelke és Igéje által magának az igaz hitben megegyező, örökéletre elválasztott sereget gyűjt, azt oltalmazza és megtartja. Vagyis az egyháznak van Feje és én hozzá tartozom!

Az ateisták nem csupán Krisztust és a vallási fundamentalizmust utasítják el, hanem magát a vallást is, úgy, ahogyan van; csak a tudományos tényekkel alátámasztható igazságokban hisznek.

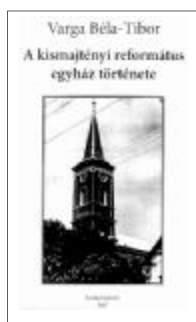
Mi lesz így a keresztyén egyházzal? Darabokra szakad és elsöpri az idő szele? Nem! Az összetartás és az imádság feltarthatatlan erőként vezet tovább! Mert Isten is így akarja. Nekünk csak kérni kell: „Adja meg az Isten, Mít adni nem szokott, Száz bus vasárnap helyett Sok, víg hétköznapot. Adja meg az Isten Sírásaink végét, Lelkünknek teljességes S vágyott békességét, Adja meg az Isten.” (Koncz Zsuzsa – Adja az Isten)

ORBÁN LEVENTE

OLVASÓLÁMPA

A múltból szerzett példa és erő

Megjelent Varga Béla-Tibor (1911-1986), egykori kismajtényi református lelkész-tanár sokrétű, gazdag munkásságának egyik darabja: A kismajtényi református egyház története. Egyházközségének történeti képét rajzolta meg a kezdetektől 1950-ig.

Itt szolgált huszonhét évig. Beköszöntő beszédében így vallott hivatásáról: „A próféta a Kábár folyó mellett, a Káldeusok földjén, mint fogoly, hallotta az Úr szavát, elhívását, én pedig itt a Kraszna partján, eme áldott termőföldön, annyi könnyel és vérrrel áztatta szent földön, mint Krisztus foglya, a Ti egy akarattal elhívott pásztorotok, halom a hozzám intézett szót: „Végy tüzet...”. Tüzet venni, a tüzet továbbadni, ez az én feladatom. Tüzet hozok a szívemben, tüzet szólok ajkaimmal, s akikre e tűz, az Ige tüze hull: átmelegednek, megvilágosodnak, fénylenek.” Nagyon érdekelte a múlt, az egyházak története. „Amikor a történelmi

öntudat tartalma halványul, erősítjük magunkat a múlt drága értékeivel. Legyen erős bennünk a múlthoz való ragaszkodás, s e múltból szerzett erőtáplálékkal igyekezzünk megszépíteni, gazdagítani a jelenen keresztül a jövőt” – állapítja meg. Tizen-négy egyház- és falualapító család törhetetlen hite, áldozatvállalása és hősie küzdelme ma is példaként ragyog felénk. A méltó utódok pedig előrehaladtak a múlt biztatásaival, jövőjük építésében.

Fogadják szeretettel a hűséges pásztori munkában égő, messzevilágító életű lelkész könyvét.

VARGA AUGUSZTA

(Varga Béla-Tibor: A kismajtényi református egyház története, Szatmárnémeti, 2007.)

Szeretettel várjuk szerzőink, tudóstojink, külmunkatársaink beszámolóit, írásait, híreit és rövid szöveggel kísért fotóit, e-mail-ben (harangszo@yahoo.com) vagy levélben (Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr 14).

Köszönettel: a szerk.

Pályára léptek. Az ünnepi alkalomra rendbehozották és feldíszítették a sportlétesítményt

HALAADAS A VISSZASZERZETT SPORTPÁLYÁÉRT. Minden győzelem felelősséggel jár. Legyen bennetek kitartás a harcra, a hitre, mert sokkal könnyebb elérni valamit, mint megtartani – hangsúlyozta igehirdetésében Szabó Sándor, a miskolci Kossuth utcai gyülekezet lelkipásztora, a Várad-Olaszi református templomban tartott április 17-i háláadó istentiszteleten. Ezen meglepetésre Sofronie Drincec ortodox és Virgil Bercea görög katolikus püspök is megjelent. Vanak ugyan elégedetlen hangok, de bízunk abban, hogy az Úr elsimítja az ellentéteket – mondta Drincec. Az ünnepségre árnycskót vet a még mindig zajló sajtókampány, mely kétségbe vonja, hogy a pálya törvényesen visszakért a gimnázium tulajdonába – hangsúlyozta Tőkés László, hozzátéve: bízik abban, hogy az ortodox püspök jelenléte felülbírája minden nemtelen próbálkozást. Tolnay István tanügyi előadó Deutch-Für Tamás Fideszes politikus üzenetét ismertette, Jenei Imre világhírű futballedző sportolásra bízta a jelenlévő gyereksereget, Szabó Zsuzsanna iskolaigazgató köszönetet mondott azoknak, akik a pályáért folyó küzdelemben melléjük álltak. Bemutatták az ez alkalomra megjelent kiadványt, mely a sportpálya kálváriáját ismerteti. Az istentiszteletet követően mini focikupát rendeztek, a feldíszített és rendbehozott sportpályán.

TŐKÉS LÁSZLÓ CSATLAKOZOTT AZ EURÓPAI SZABAD SZÖVETSÉG (EFA) FRAKCIÓJÁHOZ. „Még csak tavaly november óta EP-képviselő, de már a romániai magyarság elkötelezett szószólójaként is hírnevet szerzett magának. A romániai diktatúra idején való békés ellenállása széles körben ismert és elismert. Kétségtelen, hogy nagy feladatok várnak rá az Európai Parlamentben is” – méltatta új tagjukat Ian Hudghton frakcióelnök. Az EFA tizenhá-

rom uniós tagország harminchárom haladó felfogású, nemzeti, regionalista és autonómista pártját egyesíti. Mintegy kétszáz megválasztott képviselővel működik európai, országos és regionális szinteken. Tagpártjai alkotmányos és békés eszközökkel küzdenek Európa állam nélküli nemzeteinek és régióinak önrendelkezési jogáért.

KÁROLI GÁSPÁR-NAPOKAT TARTOTTAK NAGYKÁROLYBAN. Az ünnepségre nyolcadik alkalommal került sor április 19-20-án. Ezt megelőzően, április 18-án nemzetközi gyermek-biblia napot rendeztek. A szombati megnyitón Tőkés László püspök, EP-képviselő is felszólalt. A vasárnapi ünnepi istentiszteleten Csomós József, a Tiszán-inneni Egyházkerület püspöke hirdetett igét, Csúry István helyettes püspök pedig a bibliafordításról érkezett. Kehelyavatásra is sor került, melyeket az egyházközösség néhány tagja adományozott az egyháznak. A rendezvény keretében kirándulást szerveztek Koltóra, Misztótfaluba, és a Teleki-kastélyhoz.

IN MEMORIAM UWE-MARTIN SCHMIDT. A szlovákiai missziói-diakóniai munka úttörője, a Pozsony melletti Jóna lelkésze április 9-én hunyt el szívinfarktusban. A 48 éves német teológus három gyermeket hagyott hátra. Schmidt a vasfűggyöny lehellése után segélyszállítmányokat szervezett Szlovákiába, így került kapcsolatba a felvidéki magyarsággal, majd a komáromi teológiai képzésben is részt vett. Jókán létrehozta a Betlehem Missziói Központot és árvaházat is alapított. 2002 óta docensként működött a Lahn menti Marburg Reformátori Teológia Akadémiáján.

A VARADINUM ÜNNEPI HÉT REFORMÁTUS RENDEZVÉNYEI. „A Kultúrák Közötti Párbeszéd Európai Esztendejében hittelt és tudománnyal, muzsikával, verssel, képpel és tánccal dicséjük az Istent, és keressük az embereket és nemzeteket, vallásokat és nyelveket egymáshoz elvezető utakat” – e szavakkal invitált a Varadinum április 20-27. közötti rendezvényeire Tőkés László püspök, EP-képviselő. Az Egyházkerület mellett a Pro Universitate Partium Alapítvány, a Partiumi Művelődési Céh, valamint az Európai Parlamenti Iroda vállalt részt a szervezésben. A napilapok részletes beszámolója miatt csupán a rendezvények ismertetésére szorítkozunk. A Holnap és városa címen nyílt meg a Partiumi Keresztény Egyetem reklámgrafika szakos hallgatóinak tárlata április 21-én az Egyházkerületi Szék-

házban. Aznap este a PKE dísztermében Veres Sándor-est címen kamarahangversenyre került sor. Április 24-én délelőtt a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium iskolánapját tartották. Április 25-én, A Kultúrák közötti párbeszéd európai esztendeje jegyében Európai Fórum helyszíne volt az Egyházkerületi Székház díszterme, melyet meghívottként két európai parlamenti képviselő: Erna Hennicot-Schoepges és Tőkés László tisztelt meg jelenlétével. Szintén aznap Jeruzsálem békéje címmel Gervai Tamás emlékkiállítását nyílt meg az Egyházkerületi Székházban, a Zsidó-est „a Holnap városában” című programnak pedig a filharmónia koncertterme adott otthont. Április 26-án délelőtt Anyák dicsérete címen ifjúsági táncsoportok és versmondók találkozója tartották az Egyházkerületi Székház dísztermében. Aznap délután ünnepi hangversenyt adott a filharmónia koncerttermében Erna Hennicot-Schoepges zongoraművész és Ionel Pantea operaénekes. Az esemény fővédnöke Tőkés László volt. A Varadinum Ünnepi Hét április 27-én Biblia-kiállítással zárult a Lorántffy Zsuzsanna Egyházi Központban.

Orbán Viktor: az egyház nem kér, hanem ad. Egyházak konferenciája az Országházban

AZ ORSZÁG LELKE ÉS AZ EGYHÁZ. E címmel szervezett konferenciát április elején az Országházban, a Barankovics István és a Polgári Magyarországi Alapítvány. Orbán Viktor Fidesz-elnök Ország-egyház-élelem című előadásában rámutatott: szétzilált és fölfordult világban élünk, és az egyházak közreműködése nélkül aligha tud az ország a bajokon úrrá lenni. Minél mélyebb a válság, annál világosabb, hogy az egyház szolgálata pótolhatatlan – fogalmazott a pártelnök. Leszögezte: az egyház nem kér, hanem ad, és a politikusok dolga az, hogy megteremtsek ehhez a feltételeket, hogy ne gördítsenek akadályokat a szolgálat elé. Semjén Zsolt, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke kifejtette, hogy az egyház szabadságához az is hozzátartozik, hogy az élet bármely területéről elmondhassa a maga tanítását, és hogy ezt a társadalmi tanítását akár a szószéken is képviselje.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1 lej.

Felelős szerkesztő: Fábian Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Rovatvezetők: Balázsné Kiss Csilla, Kurta Tótos Beáta, Muhari István, Orbán Levente. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr. 14. Tel.: 0259/434-664; 416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro A terjesztés, a lelkész hivatalkon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szent István Ábrahám nyomdájában.